

FARSKÉ OZNAMY – 6. 7. 2020 – 12. 7. 2020

Pondelok: Sv. Márie Goretti, panny a mučenice, ľubovoľná spomienka

6. 7.

Utorok: Sv. Anotona Máriu Zaccariu, kňaza, ľubovoľná spomienka

7. 7. 18.00 + Stanislav a Jolana Petrovičovi

Streda: Féria

8. 7. 18.00 za zdravie a Božie požehnanie pre Pavla

Štvrtok: Féria

9. 7. 8.00 za uzdravenie a Božie požehnanie pre Zuzanu

Piatok: Féria

10. 7. 18.00 – za zdravie a Božie požehnanie pre Annu (80. rokov života)

Sobota: Sv. Benedikta, opáta, patróna Európy, sviatok

11. 7. 8.00 + Tomáš Kolodovenčo

Nedeľa: 15. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ, slávnosť

12. 7. 10.00 - za veriacich farnosti

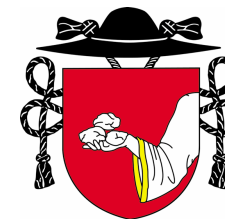
Príležitostné oznamy:

1. Dnešná nedeľa je prvá v mesiaci. **Popoludní o 14.00**, bude modlitba posvätného ruženca členov Ružencového bratstva a výmena ružencových kartičiek.
2. **Dnes je zbierka** pre potreby farnosti.
3. V štvrtok je **22. výročie smrti vdp. Jána Kováča**, prvého farára Východnej. Po sv. omši sa pôjdeme pomodliť na cintorín k jeho hrobu.
4. Zvonček z minulej nedele bol 91,- eur, zvonček zo sviatku sv. Petra a Pavla 20,- eur. Bohu známa obetovala na kostol 20,- eur. Bohu známa obetovala na kostol pri príležitosti životného jubilea 60,- eur. Bohu známa obetovala na kostol 20,- eur. **Nech vám Pán Boh štedro odmení vašu štedrosť.**
5. **O upratanie kostola prosím sk. č. 5:** Eva Urbanová, Zuzana Kamenická, Mária Polóniová, Adriana Hudáčková.
6. V predsieni kostola je **zoznam, do ktorého sa môžu zapísať lektori** na čítania pri svätých omšiach - mesiace jún a júl.
7. **V čase od 24.8. do 28.8. pripravujeme tábor pre deti s názvom „Východná má talent“.** Každý deň budeme začínať o 8.30 sv. omšou a ukončenie bude po jednoduchom obede o 13.00, alebo o 15.00 pre tých, ktorí sa budú chcieť ešte ostať hrať. Pre tých, ktorí budú chcieť a môcť bude v piatok možnosť ostať na fare do soboty rána. Večer budeme mať táborák a prespávať sa bude v stanoch, alebo priestoroch fary. Prihlásenie v sakristii, poplatok bude 5,- eur.

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ VÝCHODNÁ

Východná 617, 032 32; www.farnostvychodna.sk

Tel. 044/529 52 58, email: vychodna.fara@gmail.com

ŽIVOT s BOŽÍM SLOVOM 13

Genesis 31

JÁKOB OV ÚTEK OD LABÁNA

Jákob počul, ako sa Labánovi synovia medzi sebou zhovárali: „Jákob pobral všetko, čo patrilo nášmu otcovi. Celé bohatstvo získal z majetku nášho otca.“ Jákob na Labánovej tvári postrehol, že už nie je voči nemu taký ako predtým. Vtedy Hospodin povedal Jákobovi: „Vráť sa do krajiny svojich otcov, k svojmu príbuzenstvu! Ja budem s tebou.“ Potom dal Jákob zavolať Ráchel a Leu na pole, kde pásol stáda, a povedal im: „Na tvári vášho otca pozorujem, že nie je voči mne taký ako predtým. Boh môjho otca bol však so mnou. Samy viete, že som sa zo všetkých síl usiloval slúžiť vášmu otcovi. Váš otec ma však oklamal a desaťkrát mi zamenil odmenu. Lenže Boh nedovolil, aby ma poškodil. Keď povedal: „Škvrité budú tvojou odmenou,“ vtedy všetky ovce rodili strakaté jahňatá; keď však povedal: „Pruhované dostaneš za odmenu,“ všetky ovce rodili pruhované. Tak Boh odňal stádo vášmu otcovi a dal ho mne. Keď v stáde nastal čas ruje, pozdvihol som oči a vo sne som videl, že samce, čo skákali na samice, boli pruhované, škvrité a strakaté. Boží anjel ma vo sne oslovil: „Jákob!“ Ja som odpovedal: „Tu som!“ On pokračoval: „Rozhliadni sa a všimni si, že všetky samce, čo skáču na samice, sú pruhované, škvrité a strakaté. Videl som totiž všetko, čo s tebou Labán robil. Ja som Boh z Bételu, kde si pomazal posvätný stĺp a zaviazal si sa sľubom. Teraz vstaň, odíď z tejto krajiny a vráť sa do krajiny svojho príbuzenstva!“ Ráchel a Lea mu vraveli: „Máme my ešte podiel a dedičstvo v dome svojho otca?! Či nenaložil s nami ako s cudzincami? Ved' nás predal a čo za nás utŕžil, premámil. Všetko bohatstvo, ktoré Boh odňal nášmu otcovi, patrí nám a našim synom. Urob teda všetko tak, ako ti Boh prikázal!“ Vtedy Jákob vstal, posadil svojich synov i ženy na ťavy a odviezol so sebou všetky svoje stáda a všetok majetok, čo nadobudol v Paddán-Arame, aby sa dostal k svojmu otcovi Izákovi do Kanaánu. Keď Labán odišiel strihať ovce, Ráchel ukradla svojmu otcovi domácich bôžikov. Jákob oklamal Aramejčana Labána, lebo mu neoznámil, že chce utiecť. Potom utiekol so všetkým, čo mu patrilo. Keď prebrodil rieku Eufrat, zamieril k pohoriu Gileád.

LABÁN PRENASLEDUJE JÁKABA

Na tretí deň oznámili Labánovi, že Jákob ušiel. Vtedy vzal so sebou svojich bratov a prenasledoval ho sedem dní, až ho dostihol na pohorí Gileád. V noci prišiel Boh k Aramejčanovi Labánovi a vo sne mu povedal: „Daj pozor, a s Jákobom sa zhovárjaj len priateľsky!“ Labán dohonil Jákoba, ktorý si na vrchu práve rozkladal stan. Aj on sa so svojimi bratmi utáboril na pohorí Gileád. Labán vyčítal Jákobovi: „Čo si to urobil? Oklamal si ma. Moje dcéry si odviezol ako vojnové zajatkyne! Prečo si odo mňa tajne

utiekol a prečo si ma okradol? Bol by som ťa radostne vyprevadil so spevom, s bubnami, s citarami. Nedoprial si mi ani to, aby som mohol pobozkať svojich vnukov a dcéry! Nerozvážne si sa správal! Mám dost' sily urobiť vám zle, Boh vášho otca mi však včera povedal: „Daj pozor a s Jákobom sa zhováráj len priateľsky!“ Keď si už raz odišiel, lebo si veľmi túžil po domove svojho otca, prečo si mi teda ukradol bôžikov?“ Jákob Labánovi odpovedal: „Bál som sa a myslel som si, že mi nasilu vezmeš dcéry. U koho však svojich bôžikov nájdeš, nech nezostane nažive! Pred našimi bratmi poprezeraj, čo mám, a svoje si vezmi!“ Jákob totiž nevedel, že ich ukradla Ráchel. Labán vošiel do Jákobovho stanu, potom do stanu Leinho i do stanu ich dvoch slúžok, no nič nenašiel. Vyšiel z Leinho stanu a vkročil do Ráchelinho stanu. Ráchel však domácich bôžikov vzala, skryla ich do ťavieho sedla a posadila sa naň. Keď Labán poprezeral celý stan, nič nenašiel. Ráchel povedala otcovi: „Nech sa nehnevá môj pán, že nemôžem vstať pred tebou. Prihodilo sa mi to, čo sa stáva ženám.“ Hľadal teda, ale bôžikov nenašiel. Vtedy sa Jákob rozhneval a Labánovi vyčítal: „Čím som sa previnil, čím som sa prehrešil, že si ma tak prenasledoval? Keď si prekutal všetky moje veci, čo si našiel z vecí svojho domu? Polož to tu pred mojich a tvojich bratov, nech rozhodnú medzi nami dvoma! Dvadsať rokov som bol u teba! Tvoje ovce a kozy nikdy nevyvrhli, nikdy som nejedol barany z tvojho stáda, ani som ti nikdy neukázal, čo roztrhala zver. Vždy som to nahradil. Či niečo skapalo v noci alebo vo dne, vždy si to odo mňa žiadal. Vo dne ma umárala horúčava, v noci zima a spánok mi mizol z očí. Takto som slúžil v tvojom dome dvadsať rokov; štrnásť za obe dcéry a šesť za svoje stáda, ale desaťkrát si mi zmenil odmenu! Keby nebol býval so mnou Boh môjho otca, Boh Abraháma a Postrach Izáka, určite by si ma bol prepustil naprázdno! Boh však zhladal na moje ponižovanie a námahu mojich rúk, preto ťa minulej noci napomenul.“ Nato Labán Jákobovi odpovedal: „Tieto dcéry sú moje dcéry, títo synovia sú moji synovia a toto stádo je moje stádo; všetko, čo vidíš, je moje! Čo však môžem dnes urobiť pre svoje dcéry a pre ich synov, ktorých porodili? Poď teda, uzavrieme spolu zmluvu a nech je Boh svedkom medzi mnou a tebou!“ Vtedy vzal Jákob kameň a postavil ho ako posvätný stĺp. Svojim bratom povedal: „Prineste kamene!“ Nazbierali kamene, navíšili hľbu a na nej potom jedli. Labán ju nazval Jegar-Sahadúta a Jákob ju nazval Gal-Éd. Nato Labán povedal: „Táto hľba bude dnes svedkom medzi mnou a tebou,“ preto sa volá Gal-Éd alebo Micpa, lebo Jákob povedal: „Nech Hospodin stráži mňa i teba, keď budeme d'aleko od seba! Keby si zle zaobchádzal s mojimi dcérami alebo by si si pribral iné ženy okrem nich, aj keby nikto nebol pri nás, vedz, že Boh je svedkom medzi mnou a tebou!“ Labán d'alej povedal Jákobovi: „Pozri, tu je hľba a tu je posvätný stĺp, ktorý som postavil medzi mnou a tebou. Svedkom je táto hľba, svedkom je aj tento posvätný stĺp, že ja neprekročím túto hľbu, ty neprekročíš tento posvätný stĺp s úmyslom navzájom si škodiť! Nech je našim sudcom Boh Abraháma a Boh Nachóra, teda boh ich otca!“ Jákob potom prisahal na Boha, ktorý budil strach v jeho otcovi Izákovi. Potom Jákob priniesol obeť na vrchu a povolal svojich bratov na obeťnú hostinu. Hodovali teda a prenocovali na tom vrchu.

Genezis 32

PRED STRETNUTÍM S ÉZAVOM

Labán včasráno vstal, pobozkal svojich vnukov a svoje dcéry, požehnal ich a vrátil sa domov. Keď potom Jákob pokračoval v ceste, na ktorú sa vybral, stretli ho Boží

anjeli. Len čo ich zbadal, povedal: „Toto je Boží tábor.“ To miesto nazval Machanajim. Jákob vyslal pred sebou poslov k svojmu bratovi Ezávovi do krajiny Seír, na edómske územie. Prikázal im: „Takto povieťe môjmu pánovi Ezávovi: ‚Toto ti odkazuje tvoj sluh Jákob: Môj dočasný pobyt u Labána sa predĺžil až doteraz. Mám voly, osly, ovce, sluhov a slúžky. Posielam posolstvo môjmu pánovi, aby som získal tvoju priazeň.‘“ Poslovia sa vrátili k Jákobovi a povedali mu: „Došli sme k tvojmu bratovi Ezávovi, ktorý ti už ide v ústrety so štyristo mužmi.“ Jákoba prepadol veľký strach a úzkosť. Preto svojich ľudí, ako aj ovce, dobytok a ťavy rozdelil na dva tábory. Povedal: „Keď Ezáv príde k jednému táboru a porazí ho, druhý tábor zostane a zachráni sa.“ Jákob povedal: „Boh môjho otca Abraháma, Boh môjho otca Izáka, Hospodin, ty si mi sľúbil: ‚Vráť sa do svojej krajiny, do svojho rodiska a postarám sa, aby ti bolo dobre.‘ Nie som hoden všetkých prejavov milosti a toľkej vernosti, ktorú si preukázal svojmu služobníkovi. Len s palicou som tu prešiel cez Jordán a teraz mám dva tábory. Vyslobod' ma, prosím, z ruky môjho brata, z ruky Ezáva, lebo sa bojím, že príde a zahubí mňa i matky s deťmi. Ty si mi sľúbil: ‚Postarám sa, aby sa ti dobre vodilo, a tvoje potomstvo rozmnožím ako morský piesok, čo sa pre množstvo nedá spočítať.‘“ Ešte v tú noc tam prenocoval, potom oddelil zo stáda dary pre svojho brata Ezáva: dvesto kôz, dvadsať capov, dvesto oviec, dvadsať baranov, tridsať pridávajúcich tiav s ich mláďatami, štyridsať kráv, desať býčkov, dvadsať oslíc a desať osliat. Po čriedach ich odovzdal svojim sluhom a povedal: „Choďte dopredu a udržiujte odstup medzi čriedami!“ Prvému rozkázal: „Keď sa stretneš s mojim bratom Ezávom a spýta sa ťa, či si a kam ideš a či je to, čo ženieš, odpovedz: ‚Je to dar tvojho služobníka Jákoba, ktorý posielal svojmu pánovi Ezávovi, a aj on ide za nami.‘“ Takéto príkazy dal druhému, tretiemu i všetkým, čo mali čriedy. „Podobne povedzte Ezávovi, keď sa s ním stretnete: ‚Aj on sám, tvoj služobník Jákob, ide za nami. Povedal si: Udobrím ho darom, ktorý ma predchádza, a len potom sa má ukázať. Azda ma prijme priateľsky.‘“ Dar ho predchádzal, no on zostal cez noc v tábore.

JÁKOB V BOJ

Jákob ešte za noci vstal, vzal so sebou svoje dve ženy, obe slúžky i jedenásť svojich synov a prebrodil sa cez Jabbók. Vzal ich a previedol cez potok so všetkým, čo mal. Jákob zostal sám a tu s ním ktosi zápasil, kým nevyšli zore. Keď videl, že ho nepremôže, poranil mu bedrový kĺb. Vtedy sa pri zápase Jákobovi vykĺbil bedrový kĺb. Povedal: „Pusti ma, lebo už vychádzajú zore!“ Jákob odpovedal: „Nepustím ťa, kým ma nepožehnáš.“ Ten sa ho spýtal: „Ako sa voláš?“ Odpovedal: „Jákob.“ Ten povedal: „Už sa nebudeš volať Jákob, ale Izrael, lebo si zápasil s Bohom i s ľuďmi a zvíťazil si.“ Jákob sa ho potom spýtal: „Prezraď mi svoje meno!“ Ten mu odpovedal: „Prečo chceš vedieť moje meno?“ Tam ho požehnal. Jákob nazval to miesto Peniel, lebo povedal: „Videl som Boha z tváre do tváre a zostal som nažive.“ Keď zašiel za Penuel, vyšlo slnko a on kríval na bedrový kĺb. Preto Izraeliti dodnes nejedia šľachy bedrového kĺbu, lebo šľacha Jákobovho bedrového kĺbu bola poranená.

Výzva pre všetkých: V tomto týždni poďakujem za tých, ktorí mi odovzdávali vieru a budem sa snažiť byť dobrým príkladom v živí evanjelia pre iných.